

Σχετικά με το νησί (About the Island of Kefalonia)

Η Κεφαλονιά με έκταση 781,5 τετ. χλμ. είναι το μεγαλύτερο νησί του Ιονίου Πελάγους και ένα από τα μεγαλύτερα της Ελλάδας. Η εκπληκτική της ομορφιά με τα εντυπωσιακά ορεινά τοπία που εναλλάσσονται με τις εύφορες πεδιάδες και καταλήγουν σε υπέροχες παραλίες συνθέτουν την εικόνα της.

Το κλίμα του νησιού είναι εύκρατο, με ήπιους χειμώνες και δροσερά καλοκαίρια. Η σχετική υγρασία είναι μεγάλη, ιδίως κατά την ψυχρή εποχή, εξαιτίας των υγρών νότιων ανέμων οι οποίοι επικρατούν αυτούς τους μήνες.

Η Κεφαλονιά είναι ιδιαίτερα ορεινό νησί. Το ψηλότερο βουνό της μεγαλύτερης της οροσειράς Αίνου-Ρουδίου είναι ο Αίνος (κορυφή Μεγάλος Σωρός, 1.628 μ., η ψηλότερη των Επτανήσων), στα νοτιοδυτικά, ενώ άλλες κορυφές της είναι το Ρούδι, η Σέλλα, ο Βρόχωνας, ο Ξερακιάς, το Μεροβίγλι, η Αγία Δυνατή, το Καλόν Όρος. Η οροσειρά αυτή αποτελεί από το 1962 Εθνικό Δρυμό, ο οποίος με έκταση 28.620 στρέμματα αποτελεί τον μικρότερο της χώρας μας.

Παράλληλα σχεδόν προς τον Αίνο υψώνεται η δεύτερη και χαμηλότερη οροσειρά, με τις κορυφές Αβγό, Κόκκινη Ράχη και Άτρος. Μεταξύ των δύο οροσειρών σχηματίζεται μία επιμήκης κοιλάδα που ξεκινά από την πεδιάδα της Σάμης, προχωρεί στο Πυργί (την ορεινότερη περιοχή της Κεφαλονιάς) και καταλήγει νοτιότερα, στον Πόρο και την Αγίας Ειρήνη. Από εκεί μια παράκτια πεδινή ζώνη οδηγεί στη Λιβαθώ.

Από τον κύριο κορμό της νήσου εκτείνονται δύο μεγάλες χερσόνησοι : της ορεινής Ερίσσου στα βόρεια και της Παλικής στα δυτικά, που είναι πεδινή στο μεγαλύτερο μέρος της και παράλληλα η πιο εύφορη του νησιού.

Στο βορειοανατολικό τμήμα σχηματίζονται οι κόλποι της Σάμης και της Αντισάμου, στο βορειοδυτικό ο κόλπος του Μύρτου, στο δυτικό ο κόλπος του Αργοστολίου – ένας από τους ασφαλέστερους της Μεσογείου– και στο νότιο ο όρμος του Λουρδά.

Οι ακτές είναι ως επί το πλείστον ψηλές και βραχώδεις. Σε αρκετά σημεία όμως, κυρίως δυτικά και νοτιοδυτικά, σχηματίζονται θίνες με κίτρινη, λεπτόκοκκη και χαλαρή άμμο.

Η ιδιαιτερότητα του αναγλύφου, οι κλιματολογικές συνθήκες και η ποικιλία των εδαφών είναι οι κυριότεροι από τους παράγοντες που ευνόησαν την ανάπτυξη ποικιλίας οικοσυστημάτων με κυριότερα :

- **τη μακία βλάστηση** : ιδιαιτέρως εκτεταμένη στο νησί με κυρίαρχα φυτά τους αείφυλλους και σκληρόφυλλους θάμνους, ύψους μέχρι 2 μέτρων, με τις προσαρμογές τους στην καλοκαιρινή άνυδρη περίοδο: βαθιές ρίζες για να αντλούν το απαραίτητο νερό και μικρά δερματώδη φύλλα, για να περιορίζουν τις απώλειες νερού σε συνθήκες έντονης ξηρασίας (Κουμαριά, Σχίνος).
  - **τα φρύγανα** : είναι χαμηλές θαμνώδεις διαπλάσεις από αραιούς αποστρογγυλεμένους θάμνους με αγκαθωτά κλαδιά και μικρά φύλλα, συχνά χνουδωτά (Θυμάρι, Ρίγανη, Λαδανιά).
  - **τα μεσογειακά δάση κωνοφόρων** : χαρακτηριστικά οικοσυστήματα κοντά στις ακτές. Τα δάση χαλεπίου πεύκης (*Pinus halepensis*) εμφανίζονται σε ασβεστολιθικά αλλά και σε αμμώδη σχιστολιθικά εδάφη.
  - **τα ορεινά δάση κωνοφόρων** : η κεφαλληνιακή ελάτη (*Abies cephalonica*), η γνωστή μαύρη ελάτη, ενδημική των Ελληνικών βουνών, εμφανίζεται στο νησί της Κεφαλονιάς στην οροσειρά Αίνου-Ρουδίου. Σπανιότεροι, αλλά επίσης με μεγάλο οικολογικό ενδιαφέρον οι υγροβιότοποι, των αλμυρών ελών και των βάλτων.
-

The island with an area of 781.5 square km is the largest island of the Ionian Sea and one of the largest in Greece . Its astonishing beauty with the impressive mountain landscapes alternating with fertile valleys which end up in wonderful beaches make up the image.

The island's climate is temperate with mild winters and cool summers . The relative humidity is high , especially during the cold season , due to southern winds which prevail during these months .

It is a mountainous island . The tallest mountain in the Sierra Enos – Roudi is Enos (1,628 m , the highest of the Ionian Islands) , in the southwest, while other peaks are Rudi , Sella , Vrochonas , Xerakias , Merobigli , Agia Dinati , Kalon Oros. This mountain is since 1962 a National Forest, which covers an area of 28,620 acres. It is the smallest of our country .

Almost parallel to Enos rises the second and lower mountain range , with the peaks Avgo , Kokini Rahi and Atros . Between the two mountain an elongated valley is formed which starts from the plain of Sami, goes on to Pyrgi (the most mountainous region of Kefalonia) and ends up to the south, at Poros and Agia Irini . That way a coastal lowland area leads to Livatho .

From the main part of the island two large peninsulas are extended : the mountainous Erissos in the north, and Paliki in the west, which is the most fertile of the island .

In the northeastern part the bays of Sami and Antisamos are formed, in the northwestern the Gulf of Myrtos , in the western the bay of Argostoli -one of the safest in the Mediterranean – and in the south bay of Lourdas .

The shores are mostly high and rocky . In several places , however , mainly west and southwest , there are dunes with yellow , fine and loose sand .

The peculiarity of the terrain , the climate and the variety of soils are the most important factors that favored the development of a variety of ecosystems such as :

- the maquis : particularly widespread on the island. The dominant plants are sclerophyllous and evergreen shrubs, up to 2 meters, easily adapted to

the arid summer season : they have deep roots to derive the necessary water and small leathery leaves, to reduce losses of water in severe drought conditions (*Arbutus* , *Schinus*) .

- brushwood : they are low bushy formations with thorny branches and small leaves , often fluffy (*Thyme* , *Oregano* , *Ladania*) .

- Mediterranean coniferous forests : they are characteristic ecosystems located near the shores. The forests of pine (*Pinus halepensis*) occur in limestone and sandy shale soils.

- the montane coniferous forests : the fir (*Abies cephalonica*), the famous black fir , endemic of the Greek mountains , appears on the island of Kefalonia on Mount Ainos – Roudi .

Rarer , but also with great ecological interest, the wetlands of the salt marshes and bogs .